TIESAS RĪKOJUMS (trešā palāta)

2013. gada 11. jūlijā *

Sprieduma interpretācija — Nepieņemamība

Lieta C-496/09 INT

par pieteikumu interpretēt 2011. gada 17. novembra spriedumu lietā C-496/09 Komisija/Itālija, ko 2013. gada 14. februārī saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 43. pantu un Tiesas Reglamenta 158. pantu iesniedza

Itālijas Republika,

otra lietas dalībniece –

Eiropas Komisija.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: Tiesas priekšsēdētāja vietnieks K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], kas pilda trešās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], E. Juhāss [*E. Juhász*], Dž. Arestis [*G. Arestis*], un D. Švābi [*D. Šváby*] (referents),

ģenerāladvokāts N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

uzklausījusi ģenerāladvokātu,

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

1 Ar prasības pieteikumu, kas Tiesas kancelejā iesniegts 2013. gada 14. februārī, Itālijas Republika iesniedza pieteikumu interpretēt nolēmumu par 2011. gada 17. novembra sprieduma lietā C-496/09 Komisija/Itālija (Krājums, I-11483. lpp., turpmāk tekstā – "spriedums, ko lūdz interpretēt") motīvu daļas 52., 55., un 68. punktu, kā arī rezolutīvās daļas 2. punktu.

* Tiesvedības valoda – itāļu.

2 Itālijas Republika lūdz Tiesu interpretēt:

— šī sprieduma motīvu daļas 52., 55. un 68. punktā, kā arī rezolutīvās daļas 2. punktā esošo frāzi "uz šī sprieduma pasludināšanas dienu vēl neatgūto summu apmēru" tādējādi, ka ar to ir domātas summas, kas vēl nav atgūtas dienā, kurā ir beigusies pierādījumu savākšanas stadija tiesvedības ietvaros, proti, faktiskās procesuālās situācijas, pamatojoties uz kuru Tiesa ir iztiesājusi strīdu, noskaidrošanas brīdī;

— tā paša sprieduma motīvu daļas 52., 55. un 68. punktā, kā arī rezolutīvās daļas 2. punktā esošo frāzi "kas vēl nav atgūts vai kura apmērs apskatāmā laikposma beigās nav pierādīts" tādējādi, ka ar to ir jāsaprot, ka Eiropas Komisijai tiek uzlikts pienākums, katru pusgadu veicot novērtējumu par Itālijas Republikas panākto progresu attiecīgo atbalstu atgūšanā, ņemt vērā ne tikai dokumentus, kas attiecas uz šo pusgadu un ir iesniegti Komisijai pirms minētā pusgada beigām, bet visus dokumentus, kas attiecas uz pārskata pusgadu.

Spriedums, ko lūdz interpretēt

3 Ar spriedumu, ko lūdz interpretēt, Tiesa ir paziņojusi un spriedusi:

"1) dienā, kad beidzās saskaņā ar EKL 228. pantu Eiropas Kopienu Komisijas 2008. gada 1. februāra argumentētajā atzinumā noteiktais termiņš, nepaveikusi visus pasākumus, lai izpildītu 2004. gada 1. aprīļa spriedumu lietā C-99/02 Komisija/Itālija [(Krājums, I-3353. lpp.)] par tāda atbalsta atgūšanu no saņēmējiem, kas saskaņā ar Komisijas 1999. gada 11. maija Lēmumu 2000/128/EK par Itālijas atbalsta shēmu nodarbinātības veicināšanai [(OV 2000, L 42, 1. lpp.)] tika atzīts par nelikumīgu un nesaderīgu ar kopējo tirgu, Itālijas Republika nav izpildījusi ar šo lēmumu un EKL 228. panta 1. punktu noteiktos pienākumus;

2) Itālijas Republika samaksā Eiropas Komisijai, naudas līdzekļus ieskaitot kontā "Eiropas Savienības pašu resursi", kavējuma naudu, kas atbilst pamatsummai EUR 30 miljoni, reizinātai ar tāda nelikumīgā nesaderīgā atbalsta izteiksmi procentos, kas vēl nav atgūts vai kura apmērs apskatāmā laikposma beigās nav pierādīts, ko aprēķina, ņemot vērā uz šī sprieduma pasludināšanas dienu vēl neatgūto summu apmēru un, proti, par katru sešu mēnešu kavējumu vajadzīgo pasākumu īstenošanā, lai izpildītu 2004. gada 1. aprīļa spriedumu lietā Komisija/Itālija (C-99/02), skaitot no šī sprieduma dienas līdz minētā 2004. gada 1. aprīļa sprieduma izpildes dienai;

3) Itālijas Republika samaksā Eiropas Komisijai naudas sodu EUR 30 miljonu apmērā, naudas līdzekļus ieskaitot kontā "Eiropas Savienības pašu resursi";

[..]."

Lietas dalībnieku apsvērumi

4 Pirmkārt, Itālijas Republika norāda, ka frāzes "sprieduma pasludināšanas dienā" interpretācija, kā tāda, kas attiecas uz situāciju 2011. gada 17. novembrī, sprieduma, ko lūdz interpretēt, pasludināšanas dienā, nevis tāda, kura dod priekšroku tiesvedības pierādījumu savākšanas stadijas beigu dienai, [Itālijas Republiku] pakļauj nesamērīgām sekām tādā veidā, ka tādējādi tiek palielināta tai piemērotā kavējuma nauda. Šī interpretācija arī būtu pretstatā EKL 228. panta 2. punktā paredzētajai kavējuma naudas kārtības sistēmai, tādā ziņā kavējuma naudas apmērs būtu atkarīgs no apstākļa, ko šī dalībvalsts nevar ietekmēt, un tādējādi tai nebūtu saistības ar situāciju, kuru Tiesa ņēma vērā, lai noteiktu tās apmēru.

5 Otrkārt, Itālijas Republika uzskata, ka frāzes "kas vēl nav atgūts vai kura apmērs apskatāmā laikposma beigās nav pierādīts" interpretēšana tādējādi, ka ar to ir izslēgts, ka Komisija varētu ņemt vērā pierādījumus, kurus dalībvalsts iesniegusi pēc attiecīgā pusgada beigām, lai aprēķinātu ar to saistīto kavējuma naudu, ir ne tikai nevajadzīga, lai nodrošinātu iepriekšminētā sprieduma lietā Komisija/Itālija izpildi, bet, izrādās, ir arī pretēja LES 4. panta 3. punktā paredzētajam lojālas sadarbības principam.

6 Savukārt Komisija uzskata, ka Itālijas Republikas iesniegtais pieteikums interpretēt nolēmumu ir nepieņemams, jo sprieduma, ko lūdz interpretēt, saturs un piemērošanas apjoms nekādi nav neskaidrs, un ka ar to būtībā ir gribēts apšaubīt šī sprieduma skaidro saturu, kā arī grozīt tai par labu tā piemērošanas apjomu.

Par pieteikumu

7 Tiesas Reglamenta 158. panta 1. punktā ir paredzēts, ka atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 43. pantam, ja sprieduma vai rīkojuma saturs vai piemērošanas apjoms ir neskaidrs, Tiesa to interpretē pēc tās puses vai Savienības iestādes pieteikuma, kura apliecina savu ieinteresētību šādā interpretēšanā.

8 Ir jānorāda, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru, lai pieteikums interpretēt nolēmumu būtu pieņemams, tajā jānorāda attiecīgā sprieduma rezolutīvā daļa saistībā ar tā galvenajiem pamatiem un tam jātiecas mazināt neskaidrību un neviennozīmīgo dabu, kas, iespējams, ietekmē paša sprieduma saturu un piemērošanas apjomu attiecībā uz konkrēto lietu, kura ar to bija jāizlemj. Tādējādi pieteikums interpretēt nolēmumu ir nepieņemams, jo tas attiecas uz jautājumiem, kas nav izlemti ar attiecīgo spriedumu (Tiesas priekšsēdētāja 2010. gada 20. aprīļa spriedums lietā C-114/08 P(R)-INT *Pellegrini* /Komisija, 6. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

9 Saistībā ar šī pieteikuma pirmo daļu ir jākonstatē, ka sprieduma, kuru lūgts interpretēt, rezolutīvajā daļā atbilstoši 52., 55., un 68. punktā paredzētajam pamatojumam skaidri ir norādīta minētā sprieduma pasludināšanas diena kā atsauces datums, lai aprēķinātu kopējo vēl neatgūtā atbalsta summu, un to izmanto par pamatu degresīvas kavējuma naudas aprēķināšanai, kas tika piespriesta šai dalībvalstij.

10 Tāpat jautājumā par šī pieteikuma otro daļu nav strīda par to, ka sprieduma, kuru ir lūgts interpretēt, rezolutīvās daļas strikti gramatiska interpretācija ir tāda, kas ir par pamatu tam, ka Komisijai to atbalstu procentu aprēķināšanai, kas jāuzskata par neatgūtiem noteikta pusgada beigās, kā vienīgie dokumentālie pierādījumi jāņem vērā tie, kurus tā saņem pirms attiecīgā laika posma beigām.

11 Šajā ziņā ir pietiekami konstatēt, ka Itālijas Republika ar sava pieteikuma abām daļām tiecas apšaubīt sekas, ko rada sprieduma, kuru lūgts interpretēt, rezolutīvās daļas strikti gramatiska interpretācija. Tāda apšaubīšana nav savienojama ne ar Tiesas statūtu 43. pantu un Reglamenta 158. pantu, ne ar Tiesas spriedumiem piemītošo *res judicata* spēku.

12 Tā kā minētajam pieteikumam par pamatu nav nekādas neskaidrības par sprieduma, ko lūdz interpretēt, saturu vai piemērošanas apjomu, tas ir jāatzīst par nepieņemamu.

Par tiesāšanās izdevumiem

13 Atbilstoši Reglamenta 138. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā Itālijas Republikai spriedums ir nelabvēlīgs, Itālijas Republikai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) izdod rīkojumu:

1) pieteikumu interpretēt nolēmumu noraidīt;

2) Itālijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]